

SKOLEEKSAMEN I

SOS4010 Kvalitativ metode

27. september 2013

4 timer

Ingen hjelpemidler er tillatt under eksamen.

Sensur for eksamen faller 18. oktober kl. 14.00. Sensuren publiseres i Studentweb ca kl. 15.00 samme dag.

Sensuren regnes som mottatt av studentene når den publiseres i Studentweb. Vi minner om at kandidater som ønsker begrunnelse må be om dette **senest 1 uke etter sensur er falt**. Frist for å klage på karakteren er tre uker etter sensur er falt. Informasjon om rutiner for begrunnelser og klager ved ISS finnes på emnesiden.

Oppgavesettet består av **5 sider** inkludert denne.

Kandidaten skal levere både originalen og kopien av besvarelsen. Kladd skal ikke leveres.

NB! Skriv hardt nok til at kopien blir leselig. Tusj penn kan ikke brukes.

Husk å notere deg kandidatnummeret ditt.

Oppgave 1

Bruk en time til kort å definere tre av følgende fire begreper:

Etnometodologi

Institusjonell etnografi

Utvalg (sampling)

Validitet

Oppgave 2

Bruk tre timer til å besvare enten oppgave I a) og b) eller oppgave II a) og b).

Velg enten alternativ I eller alternativ II

Alternativ I

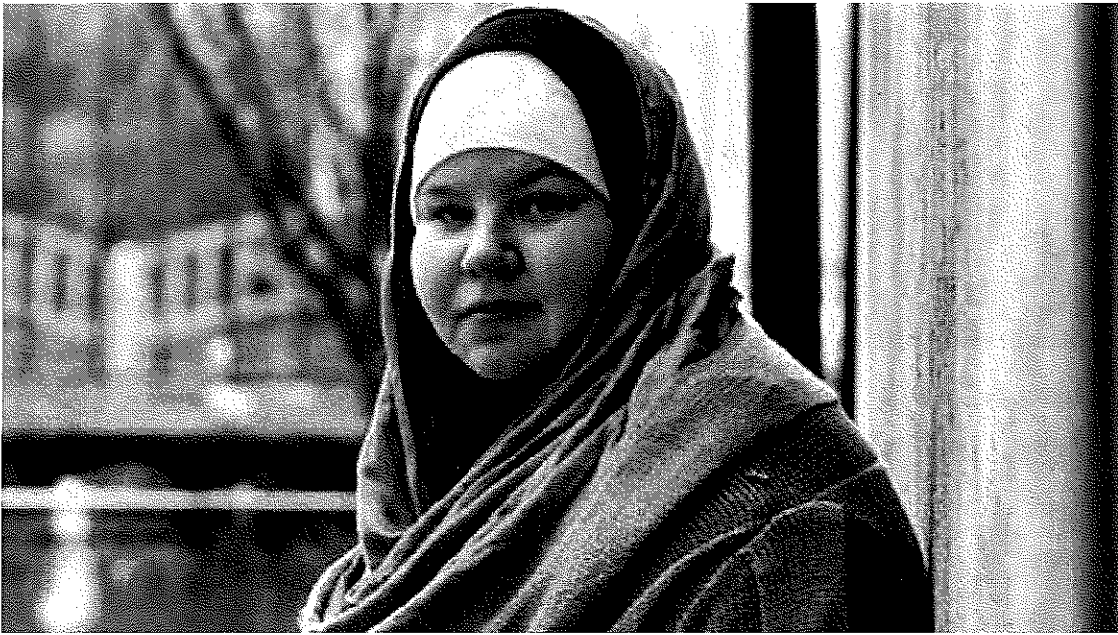
Som vedlegg 1 finner du teksten 'Se mennesket, ikke hijaben' fra Aftenposten 29. jun. 2012.

- a) Beskriv kort noen begreper du finner nyttig fra institusjonell etnografi, transnasjonal etnografisk analyse, diskursanalyse eller narrativ analyse. Du kan enten konsentrere deg om en tradisjon eller plukke fra flere.
- b) Vis hvordan disse begrepene kan brukes til å analysere teksten? (Dvs. beskriv et tidlig utkast til en slik analyse).

Alternativ II

Som vedlegg 2 finner du et intervju innenfor rusfeltet.

- a) Kod teksten, velg en analyseform fra pensum og skriv et tidlig utkast til en analyse av intervjuet.
- b) Reflekter rundt hvilken rolle intervjueren kan ha i produksjonen av data. Ta gjerne utgangspunkt i det vedlagte intervjuet.

- Mange andre klesplagg bærer bevisst eller ubevisst med seg symboler, enten vi vil eller ikke, skriver Solva Nabila Saxelin.

Se mennesket, ikke hijaben

Islam. Hijab handler bare om vårt forhold til Gud.

Kommentar Solva Nabila Saxelin Blogger, Bergen
Publisert: 29.jun. 2012 06:00 Oppdatert: 29.jun. 2012 11:45

Det verserer mange fordommer og meninger rundt hijab. Noen sier at det er «muslimbrødrene i Egypts uniform». Andre sier at det er «et undertrykkende plagg». Noen sutrer om at man ikke får nok luft til håret, hårtap, endringer i hodebunn, mens andre igjen mener at det ligger symboler i hijaben som ikke passer i «de frie samfunn».

Les også

- Hva med religionsfriheten?

Hijab er en viktig del av identiteten til unge, muslimske jenter, skriver Afnan Ahmed (17).

Hijab handler kun om vårt forhold til Gud. Jeg regner med at Han vet bedre enn oss mennesker, og når vi ikke alltid forstår alle årsakene, så har Han alltid den beste årsak, som vi kanskje ikke ser med en gang, eller kanskje ikke noensinne, men hvorfor skal vi sette et spørsmålstegn der Han har satt et punktum? Jeg mener Koranen er krystallklar der det står: «Du profet, si til dine hustruer og døtre og de troendes kvinner at de skal svøpe om seg kledningen. Dette er nærmest til at de gjenkjennes og ikke sjeneres. Gud er tilgivende, nåderik.»

Klær er symboler

Ordet hijab kommer fra det arabiske ordet hajabah, som betyr «å dekke til» eller «fjerne fra åsynet». I nåtiden har ordet hijab fått en litt annen betydning. Det er blitt symbolet på anstendig bekleddning, og gjelder hele bekleddningen til den muslimske kvinne. Ingen annen symbolikk ligger ikke i dette. Man kan diskutere alt man vil om hva hijab symboliserer eller ikke symboliserer, men det er uansett den som bærer den som vet hvorfor. Mange andre klesplagg bærer bevisst eller ubevisst med seg symboler, enten vi vil eller ikke.

Jeg har et skjørt, en tunika, og om vi ser bort fra hijaben, er jeg relativt normalt kledd, bortsett fra at jeg ikke viser hud. Er det så farlig ikke å vise hud? Er man ikke frigjort før man viser hud? Og hva er det egentlig å være frigjort? Kan man ikke være fri, uansett hva man har på seg? Ordene frihet og likestilling, hva betyr de egentlig? Nå stiller jeg mange spørsmål ut i luften her, men la gå. For meg er frihet å kunne velge selv hva man vil. Noen mener at hijab symboliserer at jeg ikke er likestilt med en mann. Jeg trenger ikke likestilling, men jeg trenger likeverd. Likestilling og feminisme er ikke noe for meg, for meg handler livet om likeverd. Det at jeg skal få lik lønn for likt arbeid er selvfølgelig for meg, både som muslim og som ansatt. At jeg skal kunne velge å være hjemme med mine barn, er selvfølgelig for meg, det å jobbe like så. Og det er faktisk hverdagen for de fleste av oss. Vi har tatt konsekvensen av det frie samfunn og valgt det vi trives best med.

Mitt likeverd

Den eneste feminisme jeg trenger, finner jeg i Islam. For der finner jeg mitt likeverd, ikke blant mennesker som forteller meg at jeg ikke er bra nok fordi jeg har et ekstra plagg på hodet. Fordi de ikke får se mitt hår, kan jeg ikke bli politi, spille fotball på elitenivå, finne en jobb og jeg blir stemplet som undertrykt og avhengig av en mann.

Trenger man å se hijaben i det hele tatt? Se mennesket i stedet!

Mest lest meninger

Vedlegg 2

Intervju med Anna (27) i hennes leilighet.

Så sier mamma: 'det eneste som er verre enn at noen selger stoff til deg, er hvis du selger stoff til noen andre'. Sa hun til meg. Det synes jeg er helt greit, for det kunne jeg ikke gjort. Jeg har delt når jeg har hatt, altså gitt vekk, hvis vi har vært to venninner og jeg har hatt stoff og hun ikke har hatt, så har vi jo delt.

Du har gitt det altså ...

Ja, vi deler jo. Altså, alle ... De nærmeste venninnene jeg har, vi har jo delt. Eller så har vi spleisa eller noe sånt.

Og det går begge veier sånn. Ja.

Mm. Men jeg har aldri solgt til henne liksom. Eller solgt til noen andre eller noen ting sånn. Men jeg har ... Nei, nå tuller jeg. Jo, jeg solgte en gang. Det var da jeg ble rusfri i 2011. Da hadde jeg halvannet gram liggende og så var det en venninne og en venn av henne igjen da... Og ja, de lurte på om jeg visste om noe amfetamin. Og så hadde jeg slutta og ruse meg og så hadde jeg halvannet gram liggende. Så sa jeg: 'du kan få halvannet gram for 500 hvis du vil'. For det var liksom sånn ... da får jeg det ut og så får jeg litt penger igjen, jeg var helt blakk, visste ... jeg starta jo, måtte jo kjøpe mat og sånn plutselig da. Så det er den ene gangen jeg har solgt. Det var de 500 for det halvannet grammet da til henne.

Og det var da ... det var liksom bare fordi du trengte penger?

Nei, det var ikke bare for å tjene penger, det var for å bli kvitt det. For hun hadde fått tak i det uansett, de to solgte egentlig amfetamin og de skulle dra og hente, sånn at det, det er ikke noe sånn. Og jeg visste jo at det ikke var noe dårlig eller farlig stoff, jeg hadde jo brukt av det selv. De brukte ikke sprøyte, de bare sniffa det. Og det er ikke så farlig.

Men forstår jeg det rett da at det er ... egentlig av omsorgsårsaker at du ikke har villet selge?

Jeg vil ikke selge fordi at jeg vil ikke ødelegge livet til andre. Enda det er ganske uvanlig. [...] jeg klarer ikke å selge. Jeg kunne ikke ha gjort det. Men du blir jo så kynisk og så kald. Du gjør det. Jeg kan sitte der og tenke: 'å, jeg kunne ha dødd for deg', 'jeg kunne tatt en kule for deg', blablabla, står og prater med de der venninnene mine, står der og: 'å, jeg er så glad i deg og du er det beste jeg har' og blablabla. Og så sørger jeg alltid for at jeg får mer amfetamin i min sprøyte enn i hennes sprøyte. Ikke sant.

Selv om man liksom skal dele.

Ja, ja, så blir det alltid sånn at man får mest til seg selv. Så det er ganske sånn, ja, man blir kynisk og sleip og kald, altså. En gjør det.

Men likevel så har du hatt det som prinsipp at du ...

Skal ikke selge. Og ikke stjele.

Det er litt uvanlig.

Og ikke stjele. Det har jeg hatt som ...

Akkurat. Som prinsipp.

Ja, det har jeg hatt som prinsipp. Politiet sier til mamma at 'vi ser henne ikke i noen andre kriminelle sammenhenger enn bruk og besittelse'. Så de skjønnte ikke liksom ... 'Hun hører ikke til i rusmiljøet' sa de bare. For det var veldig uvanlig, spesielt for jenter, ikke stjal. Gutter er jo sånn som gjør brekk, det er mange jenter også som gjør innbrudd og sånn. Og mange av mine venninner har jo brutt seg inn og stjålet alt mulig rart av folk fra verktøy til ja, koffertene på Gardermoen og sånn, de er helt drøye. Og noen, ja ...

Det er lett å havne i den situasjonen for det er dyrt å holde på med rus...

Derfor har jeg sprika med beina for å få stoff.